

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ : การใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533
วิชาการงาน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดตาก

ชื่อผู้เขียน : นายสมจิตร ประดิษฐ์

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต : สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ :

รองศาสตราจารย์ อำนวย จันทร์แป้น	ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ชาลี ลัทธิ	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร. บุญส่ง นิลแก้ว	กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ วิเคราะห์ เปรียบเทียบสภาพการใช้หลักสูตรวิชาการงานในแต่ละหมวดวิชาและที่ตั้งของ โรงเรียน ศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ปัญหา ตามทัศนะของครูکارงานและผู้บริหาร ภายใต้หัวข้อการแปลงหลักสูตรไปสู่แผนการสอน การจัดป้จจัยและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการนำหลักสูตรไปใช้ และการสอนวิชาการงาน

ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยประกอบด้วยครูکارงาน และผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดตาก เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม แบบเลือกตอบและปลายเปิด วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ และพรรณาวิเคราะห์ ผลการวิจัย มีรายละเอียด ดังนี้

1. การแปลงหลักสูตร ไปสู่แผนการสอน

ครูکارงานส่วนใหญ่พัฒนาหลักสูตร โดยการปรับหรือขยายหลักสูตรกลางให้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น ที่มีเนื้อหาสาระสอดคล้องกับทรัพยากร และแนวโน้มของการพัฒนาท้องถิ่น ครูکارงานทำแผนการสอนเอง โดยเริ่มต้นจากการกำหนดจุดประสงค์เป็นลำดับแรก โรงเรียนประจำอำเภอมีคณะกรรมการวิชาการโรงเรียน เป็นผู้จัดหาเอกสารหลักสูตร คู่มือครู เอกสารหลักสูตร คู่มือครูมีอย่างครบถ้วนและเพียงพอ ส่วนโรงเรียนประจำตำบล มีกลุ่มโรงเรียนเป็นผู้จัดหาเอกสาร หลักสูตร คู่มือครู มีอย่างครบถ้วนแต่ไม่เพียงพอ

ปัญหาที่เหมือนกันในการทำแผนการสอนคือ ขาดเอกสารประกอบ ขาดต่อการกำหนด จุดประสงค์การเรียนรู้ย่อยในระดับบทเรียนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์รายวิชา เนื้อหาไม่เหมาะสมกับเวลาเรียน ปัญหาที่ต่างกันคือ ครูโรงเรียนประจำอำเภอไม่ทราบวิธีทำเอกสารหลักสูตร คู่มือครู ส่วนโรงเรียนประจำตำบลมีปัญหาด้านงบประมาณไม่เพียงพอและไม่มีเวลาจัดทำ

2. การจัดปัจจัยและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการใช้หลักสูตร

โรงเรียนส่วนใหญ่มีการนิเทศและสนับสนุนครูผู้สอนให้พัฒนาสมรรถภาพทางการสอน โดยการให้เข้ารับการอบรมระยะสั้น จัดงบประมาณให้ร่วมกับหมวดวิชาการงานและอาชีพ เพื่อการจัดการเรียนการสอนและจัดทำสื่อการเรียนการสอนเอง โรงเรียนจัดวัสดุฝึกปฏิบัติให้บางส่วนและนักเรียนนำมาบางส่วน สภาพของอุปกรณ์ เครื่องมือ สื่อการสอนอยู่ในสภาพใช้งานได้แต่ไม่เพียงพอ

โรงเรียนส่วนใหญ่ประสบปัญหา ด้านเครื่องมือ-อุปกรณ์การสอน วัสดุฝึกปฏิบัติไม่เพียงพอ สภาพของห้องเรียนไม่เหมาะสม นอกจากนี้โรงเรียนประจำอำเภอประสบปัญหาความล่าช้าในการได้รับข่าวสารข้อมูล ผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ครูไม่สนใจที่จะพัฒนาตนเอง ได้รับการนิเทศจากศึกษานิเทศก์น้อย ไม่มีเวลาพอสำหรับการประชาสัมพันธ์หลักสูตรนอกจากนี้ผู้บริหารโรงเรียนประจำอำเภอเห็นว่า บุคลากรมีความรู้เรื่องหลักสูตรและการใช้หลักสูตรอย่างผิวเผิน

3. การสอนวิชาการงาน

ครูการงานโรงเรียนประจำอำเภอและประจำตำบล มีสภาพการสอนวิชาการงานต่างกัน โดยครูการงานโรงเรียนประจำอำเภอ เตรียมการสอนทุกครั้ง ใช้วิธีสอนแบบสาธิต และให้นักเรียนฝึก/ทดลองปฏิบัติการ สอนซ่อมเสริมเฉพาะนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียน ส่วนครูการงานโรงเรียนประจำตำบล เตรียมการสอนเป็นบางครั้ง วิธีสอนให้นักเรียนค้นคว้า/มอบหมายให้ทำในห้องเรียนและแก้ปัญหาด้วยตนเองแต่ไม่มีการสอนซ่อมเสริม

ด้านการประเมินผลก่อนเรียนมีจุดหมายเพื่อศึกษาความรู้พื้นฐานของนักเรียน และมีจุดหมายในการประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน วิธีหลักในการวัดและประเมินผลคือการตรวจผลงานปฏิบัติ โดยพิจารณาจากผลงานปฏิบัติที่ละชิ้น ใช้อัตราส่วนคะแนนระหว่างภาคกับปลายภาคคือ 7 : 3

ครูการงานส่วนใหญ่ ประสบปัญหาพื้นฐานของนักเรียนต่างกัน การจัดการเรียนการสอน ประสบปัญหาเกี่ยวกับเวลา ขาดแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับเทคนิควิธีสอน ส่วนปัญหาที่แตกต่างกันคือ ครูการงานโรงเรียนประจำอำเภอ ประสบปัญหาด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์การสอนไม่เพียงพอ ครูการงานโรงเรียนประจำตำบล ประสบปัญหาวัสดุฝึกปฏิบัติไม่เพียงพอ

Thesis Title : Implementing Work-Oriented Courses of the B.E.
2533 Revised Curriculum in Lower Secondary
Schools, Tak Province

Author : Mr. Somchit Pradit

M.Ed. : Curriculum and Instruction

Examining Committee : Assoc.Prof. Amnat Chanpan Chairman
Assoc.Prof. Charlie Latthi Member
Assoc.Prof. Dr.Boonsong Nilgaew Member

Abstract

The purposes of this research were (1) to analyze and compare the situation of implementation in different departments and school location of Work-Oriented Courses of the B.E. 2533 Revised Curriculum (2) to study problems and its solutions viewed by teachers and administrators under topics : lesson planning, facilities offering and work-oriented education teaching.

The data were collected from forty-one work-oriented education teachers and sixteen administrators in the secondary schools, Tak province in the academic year 1991. The instruments were checklist and open-ended questionnaires. Data were analysed by percentage and descriptive analysis. The findings were as follows :

1. Lesson Planning

Most of teachers developed the curriculum by adapting the formal curriculum into their location begun by determining learning - objectives. The district schools had the school academic committee prepared the documents, while the sub-district schools had the School Cluster prepared them.

The district and sub-district teachers had the same problems of making lesson plans, which were lack of documents, difficulty to drive specific lesson-objectives, unsuitable time and content. Those different problems were that the district teachers lacked understanding to adapt the curricular documents meanwhile the sub-district teachers had problems in time and budget.

2. Facilities offering

In most schools, teachers were brushed up by short-training. The budget was provided directly to the department of work-oriented education. The providing of practical materials was done some part by the students and some part by the schools. The equipments were in rather good condition but not adequate.

Most schools found problems of the insufficiency of the instructional materials and unsuitable shops. The district teachers had problem of the delay information. The administrators viewed that teachers were not enthusiastic and less supervised. The district school administrators viewed that teachers had little understanding about curriculum content and its implementation.

3. The work-oriented education teaching.

The different methods of teaching between the sub-district and district teachers were that the district teachers usually prepared

their lesson plans, the sub-district teachers did only sometimes. The district teachers popular methods were demonstration and practice, while sub-district teachers used assignment and problem-solving methods.

The pre-test was done to search the background of students. The objectives of evaluation was to improve instructional methods. The popular method of measurement and evaluation was work process examining. The ratio of scores between sub-test and final test was 7:3

The district and sub-district teachers had the same problems of different background knowledge of students, the unsuitable and lack of document about method of teaching. The different problems were that the district teachers had inadequate instructional materials, while sub-district teachers' problem was the insufficient of practical materials.